

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
VERGİ DAVA DAİRELERİ	2002	213	2001	481	12/04/2002

KARAR METNİ

İHTİRAZI KAYITLA VERİLEN 1998 YILINA İLİŞKİN GELİR VERGİSİ BEYANNAMESİNDE 193 SAYILI GELİR VERGİSİ KANUNUNUN GEÇİCİ 39 UNCU MADDESİNİN 5 İNCİ FIKRASI UYARINCA İNDİRİM ORANI UYGULANMASINDAN SONRA BEYAN EDİLEN MENKUL SERMAYE İRADİ ÜZERİNDEN KESİNTİ YOLUYLA ÖDENEN VERGİLERİN TAMAMININ DEĞİL, SADECE GELİRE DAHİL EDİLEREK BEYAN EDİLEN KISMI ÜZERİNDEN HESAPLANAN VERGİ KESİNTİSİNİN MAHSUP EDİLEBİLECEĞİNDEN BAHİSLE GELİR VERGİSİ TAHAKKUK ETTİRİLMESİNİN YERİNDE OLDUĞU HK.<

Temyiz Eden : ...

Vekili : Av. ...

Karşı Taraf : Konak Vergi Dairesi Müdürlüğü - İZMİR

İstemin Özeti : İhtirazi kayıtla verilen 1998 yılına ilişkin gelir vergisi beyannamesinde, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 39 uncu maddesinin 5 inci fıkrası uyarınca indirim oranı uygulanmasından sonra beyan edilen menkul sermaye iradı üzerinden kesinti yoluyla ödenen vergilerin tamamının değil, sadece gelire dahil edilerek beyan edilen kısmı üzerinden hesaplanan vergi kesintisinin mahsup edilebileceğinden bahisle gelir vergisi ve fon payı tahakkuk ettirilmiştir.

İzmir 3.Vergi Mahkemesi 18.11.1999 günlü ve E:1999/187, K:1999/994 sayılı kararıyla davayı reddetmiştir.

Temyiz istemini inceleyen Danıştay Üçüncü Dairesi 11.10.2000 günlü ve E:1999/5230, K:2000/3190 sayılı kararıyla; kanun koyucunun, tevkifatın brüt gelir üzerinden, yıllık verginin ise safi gelir (reel gelir) üzerinden alınacağını öngördüğü, indirim oranına isabet eden ve enflasyon nedeniyle gerçek gelir olma vasfını kaybeden gelirin vergilendirilmemesine rağmen, bu gelir üzerinden yapılan tevkifatın mahsubuna engel olmanın bu geliri vergilendirmekten başka bir anlam taşımadığı, bu nedenle, olayda, Gelir Vergisi Kanunu'nun Geçici 39 uncu maddesinin 5 inci fıkrasına göre indirim oranı uygulanan menkul sermaye iradının yıllık beyanname ile beyan edilmesi sırasında, iradın indirim oranına isabet eden kısmı üzerinden yapılan kesintinin mahsup edilemeyeceği belirtilerek fazladan yapılan tahakkukta yasal isabet görülmediğinden aksi yönde verilen mahkeme kararında hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle kararı bozmuştur.

Bozma kararına uymayan İzmir 3.Vergi Mahkemesi 19.9.2001 günlü ve E:2001/918, K:2001/1174 sayılı kararıyla; 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 121 inci maddesinde yıllık beyannamede gösterilen gelire dahil kazanç ve iratlardan bu kanuna göre kesilmiş bulunan vergilerin beyanname üzerinden hesaplanan gelir vergisine mahsup edileceğinin belirtildiği, sözü edilen Kanuna, menkul sermaye iratlarının enflasyon gözönüne alınarak endekslenmesi ve böylece reel iradın vergilendirilmesinin sağlanması amacıyla, 3946 sayılı Kanunun 28 inci maddesiyle eklenen geçici 39 uncu maddenin 5 inci fıkrasında, maddede belirtilen esaslara göre Maliye Bakanlığınca bulunacak indirim oranının, maddede belirlenen neviden elde edilen menkul sermaye iradı uygulanması sonucu ortaya çıkan kısmının 31.12.1999 tarihine kadar gelir vergisinden müstesna olduğu, bu istisnanın tevkif yoluyla kesilen vergiye şümulünün olmadığı kuralının getirildiği, menkul sermaye iratlarının indirim oranı uygulanması suretiyle bulunan kısmının anılan kanun hükmü gereğince gelir vergisinden istisna edildiği ve istisnaya isabet eden kısmın hesaplama tekniği gereği beyannamede gösterilmesine rağmen vergilenecek gelir olarak beyannamede yer almayacağı açık olduğu, nitekim aynı konuya ilişkin olarak düzenlenen ve 1.1.1999 tarihinden itibaren devamlı hale getirilen kuralın, "irat sayılmayan haller" başlığı altında 76 ncı maddede yeniden

düzenlendiği, öte yandan bu istisnanın tevkif yoluyla kesilen vergiye şümulünün olmadığı yolundaki düzenleme gözönüne alındığında bu kısımdan tevkif yoluyla kesilen verginin mutlaka alınmasının amaçlandığı sonucuna varıldığı, bu durumda istisna nedeniyle vergilendirilecek gelir arasında yer almayan meblağdan stopaj yoluyla kesilen vergilerin gelire dahil edilerek beyan edilen meblağ üzerinden hesaplanan vergiden mahsubu yerinde olmadığı gibi, 220 seri nolu Gelir Vergisi Genel Tebliğinde "Kesilen Vergilerin Mahsubu" başlığı altında yer alan düzenleme iptal edilmediğine ve yürürlükte olduğuna göre davalı idarece yapılan tahakkuk işleminde de isabetsizlik bulunmadığı gerekçesiyle kararında direnmiştir.

Direnme kararı yükümlü tarafından temyiz edilmiş ve kanunla tanınan indirim hakkının tebliğle ortadan kaldırılmasının verginin kanuniliği ilkesine aykırı olduğu ileri sürülerek kararın bozulması istenmiştir.

Savunmanın Özeti : Temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi Özlem ERDEM KARAHANOĞULLARI'nın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar ısrar kararının bozulmasını sağlayacak durumda görülmediğinden istemin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Nurten KARAÇAY'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar,2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49.maddesinin 1.fikrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp Vergi Mahkemesince verilen ısrar kararının dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenle temyiz isteminin reddi ile Vergi Mahkemesi ısrar kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Vergi Dava Daireleri Genel Kurulunca, dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

Dayandığı hukuksal nedenler ve gerekçesi Kararın özet bölümünde yazılı İzmir 3.Vergi Mahkemesinin 19.9.2001 günlü ve E:2001/918, K:2001/1174 sayılı ısrar kararı, aynı hukuksal nedenler ve gerekçe ile Kurulumuzca da uygun bulunmuş ve temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, Kararın bozulmasını gerektirecek durumda görülmemiştir.

Bu nedenlerle temyiz isteminin reddine, 12.4.2002 gününde oyçokluğu ile karar verildi.

X - K A R Ş I O Y

Temyiz isteminin kabulü ile vergi mahkemesi ısrar kararının Danıştay Üçüncü Dairesinin 11.10.2000 gün ve E:1999/5230, K:2000/3190 sayılı bozma kararında yer alan esaslar doğrultusunda bozulması gerektiği görüşüyle karara katılmıyoruz.

YÖ/ÖEK